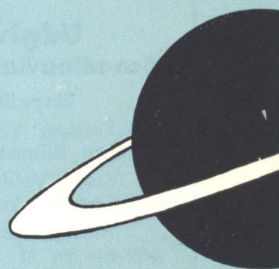
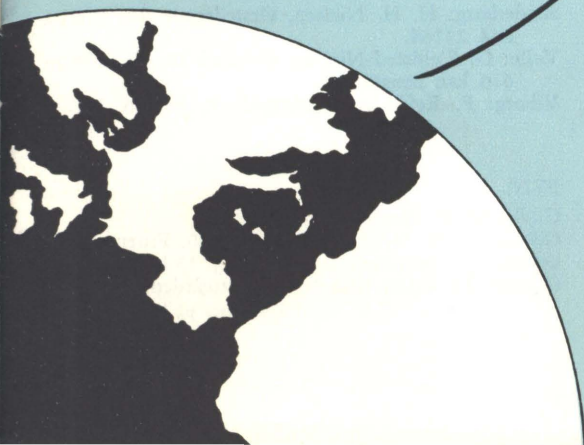


UFO NYT



S. U. F. O. I.

Januar 1961

Pris 1,50 kr.



Giro 516 75

Udgiver: S.U.F.O.I. (Scandinavian UFO - Investigation)

Ekspedition og abonnement:

Forlaget SUFOI i samarbejde med
Otto Biilmann, Tysk Bogimport A/S,
Vester Voldgade 83, København V.,
telefon Palæ 6016, Giro 20335.

Abonnement kan endvidere tegnes
gennem en af nedennævnte kontaktgrupper.

Pris 18 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen (Kosmologi)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.'s mening gennem »UFO-NYT« at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Aktuelt.....	1
Missiler og rumfart.....	3
Referat fra Wiesbaden.....	4
Spørgsmål og svar.....	6
UFOerne og vor fremtid.....	8
UFO-observationer over Skandinavien.....	12
Vi er ikke alene.....	14
Ring omkring Jorden.....	17
Litteratur.....	19

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Præstegaardsvej 40, Vojens, telefon 045 41708.
Leder Danmark: Frank Pedersen, L. A. Ringsvej 68, Højbjerg, telefon 061 71149.
Leder København: L. E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kastrup, telefon O1 500522.
Leder Sjælland: H. Lehmann, Mosevang 29, Holbæk.
Leder Fyn: Indtil videre danmarkslederen.
Leder Jylland: Danmarkslederen.
Rapportcentralen: E. Jensen, Tinggården 11, Sundby,

Gruppeliste:

JYLLAND:

Aalborg: O. Holm, Sjællandsgade 80 (Norgesgade 4), telf. 081 28325.
Aarhus: G. Sørensen, Skovvangsvej 191.
Aarhus: John Jensen, Kaløgade 1, III.
Brande: W. Christensen, Mosevænget 8, telf. 138 eller 387.
Brevst: N. Stampe, telf. 200.
Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.
Esbjerg: K. Buur Thomsen, Rolfsgade 91.
Gandrup: D. Justesen, Gandrup, telf. 85.
Haderslev: Finn Laustsen, CF.kasernen.
Herning: F. Andersen, Brorsønsvej 63, telf. 2813.
Holme: K. L. Fick, Holmesvinget 8, Højbjerg.
Holstebro: Bendix Bendixen, Gyvelvej 4.
Horsens: P. Mathiesen, Fr. Bagersgade 3, telefon 066 23095.
Højbjerg: Jarl Larsen, Rosenvangsalé 212 e.
Ikast: H. Cramer, Fredensgade 18.
Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraaev 43, telf. 3293.
Knebel: W. Techen.
Nibe: N. Rohde Nielsen, Hovedvej 8.
Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.
Nørresundby: N. E. Kold, Kortegaardsvej 1.
Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508.
Samsø: Fokdal, Kolby skole.
Silkeborg: Breinholm Jørgensen, v. Trianglen, telf. 1614.

Skalborg: E. Julsgaard, Hobrovej 329.
Skive: K. O. Madsen, Højlandsvej 15, telf. 1583.
Struer: B. Hersbøl, Ølbyvej 56.
Skæring: S. Sørensen, Strandvangsvej 121, Skæring str. pr. Hjortshøj.
Sød: A. Gasenzer, Sød, Tønder.
Sønderborg: H. H. Nielsen, Ørstedsgade 96, telefon 044 21164.
Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18, IV, telefon 610 kan benyttes.
Viborg: P. Reffskier, Vestergade 8, telefon 221.

FYN:

Gudbjerg: A. Hansen.
Odense: G. R. Nielsen, Abels Allé 20, Fruens Bøge.
Odense: P. Lockhart, Bramstrupvej 13 I, Odense.
Odense: H. Frier, tekn. afd. politigården, Odense.

Fortsættes på bagsiden

★ AKTUELT ★



Wiesbaden! — Dette ord har været på man-
ges læber i den sidste måneds tid. — Hvad drejer
sagen sig om, vil andre måske spørge?

Den 22. — 24. oktober 1960 afholdtes en UFO-
kongres i Wiesbaden arrangeret af „Deutsche UFO-
Studien-Gemeinschaft“ i Wiesbaden med hr. redak-
tør Karl Veit som arrangør og som praktisk leder.

Forud for kongressen var der tilgået SUFOI to in-
vitationer, og gennem UFO-Nachrichten blev man
holdt underrettet om, hvilke „kapaciteter“ der havde
givet tilsagn, og hvordan programmet ville komme
til at se ud!

Undertegnede kunne desværre ikke efterkomme
opfordringen, idet jeg, på det tidspunkt da kongres-
sen skulle afholdes, ville være engageret andetsteds.
Jeg var imidlertid klar over, at det var vigtigt, at
vi blev repræsenteret!

Vi har allesammen hørt om de amerikanske „tal-
lerkenkongresser“, som afholdes adskillige gange
hvert år, og som mindst af alt har med flyvende tal-
lerkener at gøre. I oplægget til Wiesbaden-kongres-
sen var der visse ting, som pegede i retning af, at
noget lignende kunne gå hen og ske der. Vi ville
ikke risikere, at letsindige danske elementer skulle
fristes til at give udtryk for, at de havde tilknytning
til SUFOI — det var en begrundet frygt, idet en
københavnsk dame inden kongressen, overfor „Deut-
sche UFO-Studiengemeinschaft“, havde udtalt, at
rummenneskene adskillige gange havde vist sig for
tilhørerne under *offentlige* UFO-møder i København.
Da SUFOI har afviklet ca. 80 pct. af alle de *offent-
lige* UFO-møder, der er afholdt herhjemme, kunne
det måske være fristende at tro, at SUFOI havde
haft forbindelse med disse møder. Lad mig for at
fjerne enhver tvivl sige, at der *aldrig* har vist sig
rummennesker på noget UFO-møde i Danmark — i
hvert fald ikke de rummennesker af kød og blod,
som SUFOI samarbejder med.

Hvordan forløb kongressen så? Ja, hvis ikke vi
selv havde haft almindelig intelligente observatører
til stede, havde vi jo nok som så mange andre slutt
Jyllands-Postens artikel af 27. november 1960 med

tårer i øjnene af taknemmelighed over for de personer,
som her afslørede for os, hvilken cirkusforestilling
kongressen havde været, og hvor — som altid i for-
bindelse med flyvende tallerkener — fantasifuldt det
hele var.

Jyllands-Postens artikel var uhyre velskrevet, op-
lysende og vældig morsom — *men hvor var den
ækel*. Om redaktionen er ført bag lyset, eller om
man med fuldt overlæg har fyret artiklen af, det er
ikke godt at vide. For mig ser det ud, som om
„Handy“ delvis er hoppet på en limpind!

Dette er ikke skrevet for at genere JP, blot synes
det, som om JP i fremtiden burde hente oplysning-
erne fra kilder, som fortalte det hele.

De oplysninger — som JP bygger artiklen på —
udgør i virkeligheden kun en del af det, der blev
fremført i Wiesbaden!!! Vi er 100 pct. enige med
JP om, at man så kraftigt som muligt bør tage af-
stand fra al psykisk indblanding i UFO-sagen, og vi
erkender også, at en del af de fremførte kontaktbe-
retninger ganske afgjort har været psykiske — vi
ved det! Men derfor har man da ikke lov til at for-
tie alt andet!

Af en os ukendt årsag glemte JP at omtale de vi-
denskabsmænd og ikke psykisk abnorme mennesker,
som var til stede, og man udelukker derved læserne
fra at få kendskab til sandheden om den kongres
man „skriver“ om. *Ja, man må tage sig til hovedet!*

UFO-NYT vil fremover hver måned bringe et re-
ferat fra mødet udarbejdet *efter wirerecorder* af Leif
E. Pedersen, SUFOI-København, som sammen med 3
andre repræsenterede SUFOI i Wiesbaden. — Det
første referat følger i dette nummer. Vi håber så, at
alle, også JPs redaktion, kan se det misvisende i den
fremførte artikel.

*Må vi dernæst udtrykke vor afsky for den person,
som er fortælleren!* Tænk, vedkommende påstår at
arbejde med UFO-sagen! Det er da gudskelov tyde-
ligt, at vedkommende — intet — absolut intet —
har med SUFOI at gøre!

Vi håber inderligt, at JPs ansvarlige ledelse snart
indser, at man ikke fortsat kan følge den lidet oply-
sende og ensrettede linie, bladet har fulgt det sidste
års tid — både for læsernes og for sagens skyld!

Lad os slutte med at understrege, at kongressen i
Wiesbaden var af stor betydning for UFO-sagen. De
videnskabelige indlæg underbyggede en hel del af
det, vi gang på gang fremfører.

Altså bestod kongressen ikke af tåbeligheder — det var først og fremmest en alvorlig og værdifuld kongres; enkelte uheldige og vildledte elementer afslørede sig selv, medens andre, som ikke forstod esset af det hele, skulle have holdt snuden hjemme!

H. C.

*Hvad gør spurv i tranedans.
(Ordsprog)*

★ ★ ★

Pressen skrev

- 1 17. september, 8. oktober, 29. oktober — yderst interessant og lærerig artikelserie i Amts-Bladet Herning. — Forfatter O. Ramus, Herning.
- 2 24. oktober — se Aktuelt.
- 3 5. november — Lolland Tidende — Ole Henningsen, SUFOI Rødby, krydser klinger med hr. Kjeld H. Snedker. — Interessant, idet indlægget afslører, at hr. Snedker i slutningen af 1960 for første gang hører om SUFOI — og vel sagtens om flyvende tallerkener. Gud ved, hvad der har bevirket denne pludselige opvågning.
- 4 22. november — Skive Folkeblad. — Yderst læseværdig indlæg af hr. Knud Engel under ordet frit. Artiklen hedder:
En fri presse — mere af navn end af gavn.
Tak hr. Engel — Det er rart at se, at der endnu er mennesker udenfor vore rækker, som tør tage til genmæle.
- 5 27. november — Dagens Nyheder. — En fælende artikel med overskriften: Det første kys bliver en kosmisk tragedie.
- 6 30. november. — 4 kadetter fra officersskolen ser genstand. BT.
- 7 2. december — Ekstrabladet: Vil rejse tårn for at se efter rumskibe — en gevaldig overskrift til et magert indhold.
- 8 4. december — Jyllands Posten. — Jens Kruuse skriver i rubrikken „I hjørnet“ om forholdet mellem staten og åndsvidenskaben — en læseværdig artikel — som mange kunne trænge til at læse — ikke mindst vore selvbestaltede modstandere.
- 9 4. december — Jyllandsposten. — Svarindlæg for og imod JP-artikel af 27. november.

- 10 2 stykker (dato mangler). 1. Skive Folkeblad om: Den afskyelige snemand. — 2. Skive Folkeblad om: Refleks på radaren tolket som raketangreb.

Hr. Knud Engels indlæg:

Der tales så meget om, at vi her i Danmark har en fri presse, og at der ikke øves censur overfor anderledes tænkende. Dette gælder sandelig kun med stor modifikation. Folk, der har meninger, der går på tværs af de officielle, skal helst være velhavere, der kan udgive deres egne blade, brochurer og bøger, hvis de skal kunne komme frem med deres synspunkter for offentligheden. Langt størstedelen af den danske presse — når undtages et lille antal tolerante blade, der særligt findes i provinsen, er meget karrig med at afgive spaltepads til folk, der har en anden mening end de selv, og dette præger i høj grad den offentlige debat. Påskudene og undskyldningerne er mange, men manglen på spaltepads kan dårligt bruges mere, når man tænker på de mange sider, der kan ofres på olympiade, fodboldlandskamp og anden sport, for ikke at tale om mange endnu mindre betydelige problemer. Og det kan ikke alene skyldes manglende kvalitet, at så få indlæg bliver optaget fra modstandere — der må også være tale om meningscensur.

Det samme gælder, når det drejer sig om *omtale* af fænomener, man ikke synes om. Vi har lige haft et grelt eksempel her på Holbæk-marchen, et herhjemme helt nyt og usædvanligt initiativ, rettet mod den i dag altoverskyggende risiko for menneskeheden, som fik uventet stor tilslutning og mødte megen sympati hos menigmand. Man skulle også have troet, at et sådant foretagende måtte have haft interesse for presse, radio og fjernsyn. Men fjernsynet blev helt borte, radioen bragte lige det mest nødtørftige, og pressens reaktion var temmelig ejendommelig. En del blade, navnlig konservative, anvendte fuldkommen fortællelse, andre viste surhed og uvilje og ville bagatellisere det hele til ingenting. Og endelig var der en del blade, der — uden nogen bud i virkeligheden — gjorde foretagendet til kommunistpropaganda.

Kun ganske få blade, særligt i provinsen, bragte en mere udførlig, saglig og velvillig omtale. Når det kom ud på at optage modpartens svar på kritik-

ken, skortede det også i høj grad på tolerance hos de fleste blade.

Klicheerne „Kommunister, kommunistympatisører, medløbere, defaitister og stakkels naive og vildledte“ har vi — åbenbart i mangel af virkelige argumenter hørt så tit, at vi synes, at vore modstandere skulle tage den grammofonplade af og se at finde på noget nyt. Man bebrejder os pacifister, at vi under alle omstændigheder er imod militær og ønsker det afskaffet over hele verden, men naturligvis begyndende med os selv. Og kommunisterne beskylder man for at være tilhængere af et stærkt russisk militær og kun at være imod oprustningen, fordi den foregår under NATO.

Så sammenligningen halter jo temmelig stærkt.

Enhver, der gennem længere tid gennem pressen har søgt at gå imod strømmen og den offentlige mening, har sikkert høstet sådanne erfaringer. Nogle af vore argeste modstandere optager ganske vist en sjælden gang et indlæg af os — men tydeligt nok kun i den hensigt gennem angreb at latterliggøre os eller gøre os til kommunister og landsforrædere — eller også optager de usaglige, personlige svar fra ivrige militærtilhængere, hvorefter diskussionen afsluttes. Andre, som gerne vil give det udseende af at være meget tolerante ved at optage hvad vi skriver, forkorter vore indlæg — ofte til ukendelighed, laver om på overskrifter o.s.v. for at skade os. Men de allerfleste tier os ganske simpelt ihjel ved at nægte at tage vore indlæg.

Desværre har bladdøden været stor i de senere år, og det er ofte gået mest ud over de mest idealistiske og tolerante aviser, særligt indenfor den radikale provinspresse. Her skal jeg blot nævne et enkelt eksempel på et godt og dybt savnet blad „Fyens Venstreblad“. I sine egne ledere gik det altid stærkt imod militarismen, og der var altid spaltesplads for fredsvenner og for en god og saglig debat.

De enkelte blade, der holder idealerne højt — og her kunne nævnes eksempler både indenfor Venstres, de radikales og socialdemokraternes presse, kan ikke påskønnes nok for deres store tolerance overfor anderledes-tænkende, specielt da de ofte får vrøvl for det med deres meningsfæller.

Desværre synes jeg, at det står småt til med den så højt besungne pressefrihed og tolerance i det lille Danmark.

Knud Engel.

Missiler og rumfart

Under denne overskrift bringer tidsskriftet „Flight“ i nummer 78 af 11. november 1960 et indledende afsnit, som hedder „Rummet og De forenede Nationer“. Hele artiklen som flere gange nævner NASA „National Aeronautics and Space Administration“ er meget interessant — når vi erindrer os, hvad Adamski har fortalt os. Hele den kommende udvikling, nøjagtig som den er fortalt Adamski under hans ophold i De forenede Nationer, lyser ud af det nu følgende første afsnit — se derefter venligst UFO-NYT august 1960, side 125 — 128.

I et offentligt foredrag om De forenede Nationer og rummet på „University College“ i London den 3. november 1960 påkaldte dr. Bin Cheng sig i forbindelse med emnet internationale love og luftfartslove, en ny fremgangsmåde i De forenede Nationer til problemerne i forbindelse med rummet. Han kritiserede stærkt konklusionen fra De forenede Nationers „Ad Loc Committee“ om den fredelige udnyttelse af rummet, der havde til følge, at der ikke var større nødvendighed for at fastlægge de øvre grænser for national suverænitet. Han formodede, at „Ad Loc Committee“ forsigtigt havde søgt at undgå politiske og militære stridsspørgsmål.

Dr. Cheng fastslog, at medens problemer af politisk og militær karakter, som skulle føre til afrustningsforhandlinger, fortsætter under de forenede Nationers formynderskab, er der ingen tid at spille ved etableringen af et internationalt overråd til at koordinere landenes aktivitet i den fredelige UFO-forskning og udnyttelse af rummet på det tekniske plan. Han var sikker på, at hvis De forenede Nationer, når de formulerede beskaffenheden af et sådant råd, utvetydigt ville indrømme de politiske og militære bibetydninger af rumforskningen og give det tilbørlig vægt, ville de største rumkapaciteter være langt mere villige til at give De forenede Nationer deres effektive støtte i stedet for kun at bruge tomme ord som hidtil.

**Husk at underrette SUFOI,
når De ser et UFO**

Referat fra WIESBADEN

Dr. Wilhelm Martin, Mannheim:

„Forandringerne i det astronomiske verdensbillede i forbindelse med UFOerne“.

Uddrag af foredraget.

Dr. Martin startede med at gennemgå det øjeblikkelige stade i den astronomiske forskning, der er baseret på materialisme. Dr. Martin udtalte: „Mennesket af i dag er materialistisk og nægter at godtage noget som helst andet end materialisme“. Som følge heraf skubber vi alt det til side, som vi ikke forstår, eller som vi ikke kan presse ind i det allerede eksisterende materialistiske verdensbillede. Dette materialistiske verdensbillede kender vi kun fra utallige observationer af stjernehimlen, endnu har ingen af vore videnskabsmænd sat foden på fremmede planeters jord og på stedet målt temperaturer, luftsammensætninger eller andet, som de kunne bruge til at „bevise“, at der ikke kan leve mennesker på andre planeter.

Dr. Martin redegjorde derefter for videnskabens syn på vore naboplaneter samt sine egne kommentarer til videnskabsmændenes konklusioner.

Solen:

Videnskaben: Solen er lig en kæmpeatommeiler, eller en kæmpebrintbombeeksplosion, og den frigjorte energi går i strømme blandt andet herved til vor jordklode.

Dr. Martin: Såfremt dette var rigtigt, ville en påbegyndt kædereaktion forlængst have opbrugt al energi på Solen, den ville ligeledes være flad som en pandekage, under det enorme tryk denne proces ville udløse. Den energistrøm, der går fra Solen til Jorden, og som passerer ind ved polerne, ville være radioaktiv, hvorfor der måtte være en stærk radioaktiv koncentration ved polerne. Endelig ville de temperaturangivelser astronomerne kommer med, nemlig 6000 grader C ved soloverfladen, 25000 grader C længere ude i Solens korona og 1000000 grader C yderst i koronaen, være lige omvendt, såfremt Solen var en kæmpeeksplosion.

Merkur.

Videnskaben: Merkur modtager som følge af sin nærhed til Solen ca. 3 gange så meget stråling som Jorden, da dette giver tre gange så høj temperatur som på Jorden, er liv udelukket.

Dr. Martin: Såfremt dette er rigtigt, kan jeg nævne ret store områder ved polerne her på Jorden, hvor en tredobling af de eksisterende temperaturer vil give endog ret behagelige temperaturer. — (Det afhænger dog af, om man starter ved 0 grader C eller ved det absolutte nulpunkt, eller hvor. Over-sætteren).

Venus.

Videnskaben: Planeten modtager den dobbelte stråling i forhold til Jorden, altså er der dobbelt så varmt. Atmosfæren indeholder megen kultveilte, men ingen ilt.

Dr. Martin: Venus har et meget tæt skylag, der isolerer mod varmen og samtidig fordeler varmen mere jævnt, jeg vil derfor mene, at Venus hele året rundt har en ensartet temperatur, som om foråret i de temperede zoner her på Jorden. Vor videnskab har videre fortalt, at der rimeligvis findes plantevækst på Venus, hvordan vil de da forklare, at der ingen ilt findes, men masser af kultveilte, ethvert skolebarn ved jo dog, at planter ikke bestiller andet end at omdanne kultveilte til ilt.

Månen.

Månen har ingen atmosfære fastholder videnskaben.

Dr. Martin: Allerede for over 100 år siden fortalte vore astronomer, at Jupiters og Saturns måner havde helt forskelligt udseende for- og bagsider, og nu kommer de russiske månebilleder og fortæller det samme om vor måne. Jamen det er ikke så mærkeligt, for forskellen skyldes luft, der på grund af månernes ringe masse i forhold til moderplaneten, fradrages sin luftmasse på den side, der vender mod planeten, og som altid er den samme, medens luftmassen på den bortvendte side på grund af moderplanetens tiltrækning presses ned mod månens overflade og på grund af overfladeujævnheder, friktionsmodstand og lignende ikke kan „løbe“ udenom, og derfor forbliver på den side, der vender bort fra planeterne.

Mars.

Videnskaben: Forholdene på Mars er uudholdelige for mennesker, da gennemsnitstemperaturen er 18 grader C, og luftmassen, såfremt den eksisterer, må være meget tynd. Observationer fra de sidste år viser, at der er klorofyl påvist på Mars, specielt i zonerne omkring kanalerne.

Dr. Martin: Levevilkårene er hårde, men ikke umulige, tænk blot på eskimoerne i polarområderne, de bor der også frivilligt, og de hører til de fredeligste folkeslag der findes. Når der er påvist klorofyl på Mars og specielt i kanalzonerne, må der også være plantevækst.

De store planeter.

Videnskaben: Der er intet liv, da solstrålingen er alt for ringe, og atmosfæren påviseligt indeholder store mængder metan, ammoniak etc.

Dr. Martin: De store planeter har en atmosfære, der er tusinde gange tættere end Jordens, denne atmosfære virker som en kæmpesamlelinse, der bundter eller samler solstrålerne, og i koncentreret form sender dem ned på planternes overflade, dette kan give endog meget behagelige temperaturer. Atmosfæren her på Jorden indeholder specielt i de øvre lag ret betydelige mængder metan og ammoniak, der stammer fra vulkanerne.

I resten af sit foredrag kom Dr. Martin ind på adskillige andre ting for eksempel den påstand, at universet var resultatet af en kæmpeeksplosion, — det er en af den ortodokse videnskabs påstande. Dr. Martin fremhævede, at dette måtte være det rene sludder, for hvordan kan en eksplosion give andet end kaos. Såfremt vi med vore atom og brintbomber sprængte os selv i luften, ville der ikke opstå nye små kloder i smuk rundt format, men derimod et kaos af kantede klippestykker, som det vi finder i asteroidebæltet mellem Mars og Jupiter.

Dr. Martin omtalte derefter flere bøger, der behandlede disse emner, samt Jacob Lorbeer's bog med forudsigelser, idet han påpegede, at det denne mand havde skrevet for lang, lang tid siden tildels var blevet bekræftet af senere observationer og beregninger.

Leif E. Pedersen.

I dårernes flok bliver den vise altid latterlig.

Intet menneske vil drømme om at kaste penge på gaden. Men det kostbareste, vi ejer, tiden, sløser vi bort uden omtanke.

(Den italienske forfatter Alberto Moravia).

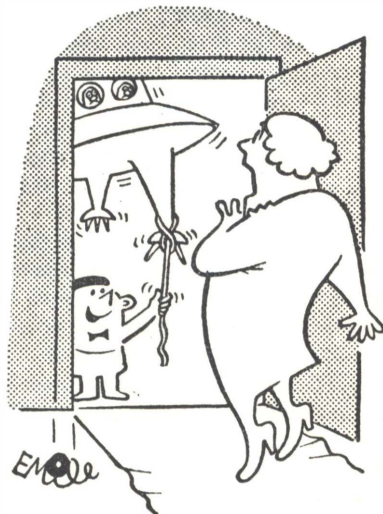
Videnskabsmand omtaler skibe i rummet.

Dr. H. Faust, meteorolog i Frankfurt, Tyskland, sagde den 27. oktober i en henvendelse til Selskabet for Rumforskning, at den russiske satellit ikke var noget enestående, idet det kunne anses for givet, at rumskibe, bygget af intelligensvæsener, fredeligt krydsede gennem verdensrummet.

Han sagde, at det kunne antages, at en trillion planeter, der lignede Jorden, var beboet af levende væsener, og heraf var en billion beboet af fornuft-væsener.

— Det er bedre nu og da at blive bedraget end aldrig at ville nære tillid til nogen.

Lady Astor.



— Moar, i morgen kommer vi paa forsiden af alle aviserne i hele verden!

**Med venlig tilladelse fra
George Adamski—Lucy Mc. Ginnis
bringes**

Cosmic Science

Spørgsmål og svar

Fortsat

Spørgsmål nr. 51: *Hvorfor overtager rumfolkene ikke vor radio- og TV-stationer og sender et budskab til hele verden for at bekræfte Deres beretninger og på samme tid udøve en stærk indflydelse på Jordens indbygges fremtidige opførsel? Med deres kendskab til kraftkilder og sprog, kunne de så ikke gøre dette?*

Svar: Det er sandt, at sprog ikke ville være nogen hindring, men hele deres udrustning er bygget på rummets naturlige kræfter, medens vore instrumenter kun er bygget til at bruge kunstige kraftkilder. Hvis de derfor skulle forsøge at sende et budskab gennem vore instrumenter, ville forskellen i styrke ødelægge alt vort nuværende udstyr. Det ville være det samme som at prøve at sætte noget i gang, der er bygget for vekselstrøm og så i stedet bruge jævnstrøm eller omvendt.

Ikke alene ville det påvirke alle individuelle modtagere, men alle sendestationer i hele verden ville blive sat ud af funktion, fordi rumkraften, de bruger, indeholder langt større kraft, end vi er i stand til at forestille os. Derfor ville alt, hvad der kunne opnås ved sådan et forsøg i øjeblikket, være ødelæggelsen af vort udstyr med resulterende frygt hos alle Jorden over. Dette ønsker de ikke.

Imidlertid har jeg fået at vide, at de nu arbejder på en slags omformer, der sætter dem i stand til sikkert at sende meddelelser gennem vore apparater, og herefter skulle sådan en forbindelse være tilrådelig til enhver tid.

Men i tilfælde af at dette nogensinde skulle finde

sted, vil der absolut ikke herske nogen tvivl om budskabets oprindelse. For det vil høres samtidigt på ethvert sprog og i enhver del af verden.

Jeg påstår ikke bestemt, at dette vil (blive gjort) finde sted. Det ovenfor nævnte er hverken et løfte eller en profeti, det er kun en antydning af en mulighed, hvis det skulle blive nødvendigt at ryste Jordens befolkning ud af dens selvtilfredshed. Det er min formening, at der ikke vil blive givet nogen forudgående advarsel. Den første meddelelse vil blive budskabet om at mekanisk forbindelse mellem Jorden og de andre verdener er blevet heldigt gennemført.

Spørgsmål nr. 52: *Kan De forklare, hvorfor nogle mennesker har en følelse af fremmedhed, som de ikke hører til på Jorden?*

Svar. Enhver person er født med en erindring om tidligere erfaringer. Det er det samme som et barn, der begynder en ny termin i skolen, og som husker, hvad det har lært i sidste klasse. På grund af vor mangel på forståelse af livets sammenhæng er gennemsnitsbarnet øjensynlig begyndt på en udogmatisk bane for at tvinge det til at tilpasse sig vore godkendte forudfattede ideer.

Fra den tidligste barndom har denne forkerte opdragelse sædvanligvis dækket denne erindringsjuvel (skat) i en sådan grad, at den synes uigenkaldelig tabt. Og når vi er blevet voksne, er vi blotlagt for antydning af genkendelse af noget, vi ikke tidligere har erfaret i dette liv, de fleste af os er fuldstændig overraskede over nogensinde at have besiddet erindring om tidligere eksistens.

Hist og her kan findes individer, som ikke fuldstændig har mistet kontakt med deres erindringer, dog er denne kontakt ikke klar nok for dem til at kunne genkalde den fuldstændigt. Som følge deraf føler de en uforklarlig rastløshed og en følelse af „ikke at høre til“. De synes stadig at søge efter noget, men ved ikke efter hvad. Hvis de kendte sig selv, ville denne gåde hurtigt forsvinde, for billedet af deres egen fortid ville være klart for dem.

Jeg kan ikke betone for kraftigt, at der ingen tilfældighed er ved eksistensen. *Vi fødes af de foræl-*

dre og på den planet, hvor vor opvækst og udvikling bedst kan fuldbyrdes. Alle planeter — også vor lille jord — er lige hellige, guddommelige beviser på een skaber, og den længsel, som nogen udtrykker efter at „vende hjem“, er blot et barnligt ønske for at flygte for livets realiteter. Vi er alle kommet til Jorden med visse hverv at røgte, så det ville være bedst for dem, som har beholdt en del af deres erindring at søge en forståelse af sig selv og grunden til deres eksistens end stadig at finde mangler ved denne. Det er alene ved forståelse, at vi har mulighed for at se mønsteret som en helhed og så undersøge, hvilken rolle vi er bestemt til at spille i denne guddommelige plan. Vor planet — Jorden — er ikke underordnet de andre i vort system. Denne opfattelse er ofte blevet hævdet af dem, som tror på den. Eftersom altså de fremskridt vor planet gør henimod at indtage sin rette plads overfor sine søsterplaneter ligger i hænderne på den enkelte, bør vi prøve at opfylde vor mission med glæde i sindet.

Spørgsmål nr. 53: *Hvorfor observeres der rumskibe i større antal over de sydvestlige egne af USA end i de andre dele af verden?*

Svar: Jeg tror, dette er en misforstået opfattelse. Det er muligt, at der har været mere omtale af rapporter fra dette område; men at dømme fra hele verden, tyder det på, at observationerne er talrigere i lande som England, Australien, New Zealand, Sydamerika og Meksiko — for bare at nævne nogle stykker. Medens mange af disse mennesker har skrevet detaljerede beskrivelser til mig, har de foretrukket ikke at blive stillet over for eventuel latterliggørelse eller officiel afvisning, når de skulle offentliggøre, hvad de havde set.

Det ser ud til, at de fleste byboere har så travlt med at gå op i deres forretninger eller fornøjelser, at de knapt får tid til at se opad. Alligevel har jeg gennem årene modtaget rapporter om gentagne observationer fra næsten hver eneste større by. Så vidt det kan konstateres, følger de rumrejsende intet bestemt mønster i deres tilsynskomster, ligesom de heller ikke synes at favorisere en bestemt del af verden frem for en anden.

(fortsættes)

Fortæl Deres venner om UFO-nyt

„ . . . På planeten Venus er der to slags mennesker, med modsatte tilbøjeligheder, den første slags er milde og humane, den anden type er brutale og nærmest grusomme. De, der er venlige, opholder sig på den anden side af planeten, de, der er grusomme og brutale, på den side, der vender bernal. Men man skal vide, at de er sådan ifølge deres livstilstand, thi det er afgørende for enhver forekomst af plads og afstand der.“

Fra „Verdener i vort solsystem“.
Fra latin af Emanuel Swedenborg.

Fortæl Deres venner om S. U. F. O. I.

Raketingeniører iagttager UFOer.

Fire forhenværende ingeniører i et velkendt raketkompagni underskrev fornylig en af de mest overbevisende UFO-rapporter og sendte den til NICAP.

Midt på eftermiddagen i temmelig klart vejr blev en stor flyvende genstand, formet som en stor cigar, iagttaget i en højde af ca. 10.000 fod, den ledsagedes af to tallerkenformede genstande, der fløj i nøjagtig formation. Den cigarformede UFO, der var mindst lige så stor som en firemotors flyvemaskine, skinnede som rustfrit stål, de mindre genstande ligeledes.

UFOerne steg hurtigt, med kurs mod sydvest, til ca. 30.000 fods højde. Farten blev anslået til mindst 50.000 miles i timen. Der var ingen lyd eller udblæsning. Den ene ingeniør, der tidligere har stillet sig skeptisk, udtaler: „Jeg er nu fuldt overbevist. Hvad er disse UFOer, og hvor kommer de fra?“ Kilderne, der er blevet bekræftet af NICAP, er troværdige.

Hvis man bare tænker sig lidt om, vil man altid kunne finde noget at være glad for.

UFOerne

— og vor fremtid

Historiske, arkæologiske, geologiske og filologiske ufologer over hele Jorden har gjort et stort og omfattende arbejde med at undersøge fortiden og drage paralleller frem til vor tid. — Sammenfatter man alle disse undersøgelser under eet, fremgår det klart, at UFOer — som sådanne — ikke er noget nyt. Det er ikke første gang, Jorden får besøg af disse mærkelige fænomener, der viser sig i disse år. Tværtimod er dette sket mange gange i de forskellige tidsaldre og blandt de forskellige folkeslag. — Ældgamle, indiske skrifter samt tegninger i klippehulerne i Japan og i Peru fortæller om det samme: flyvende hjul, plader, diskos, stænger, træstammer, kors o.s.v. — De fortæller endvidere om „guder“, der kommer ned fra himmelen i flammende lys, himelsønner, hvis visdom overgår alt etc.

Mange forunderlige ting og sager bliver i disse år draget frem i dagens lys. Gåder, som før var uløselige, har fået sin „naturlige“ opklaring. Meget, som før ikke kunne tolkes, fordi det lå uden for vor civilisations erfaringsfelt, træder nu frem i lyset og får forskerne til at spærre øjnene op i forbavselse og begejstring.

Men mange oplysninger, der ville have været af uerstattelig værdi for UFO-forskningen, er uden tvivl gået tabt i tidens løb, ødelagt af uforstående folk, der ikke har formået at tolke disse spor. I sig selv det, at kun få steder på Jorden kan opvise historiske overleveringer, der går længere end ca. 7000 år tilbage, sætter en naturlig grænse for en virkelig gennemgribende forskning på dette felt som på så mange andre, der angår menneskehedens historie. — Store katastrofer er i tidernes løb gået hen over Jorden og har udslettet vidneudsagnene om vor menneskelige løbebane og om kulturer, der sikkert har efterladt sig mangt og meget, som kunne have løst mange brændende problemer i relation til UFO-forskningen.

Men forskerne arbejder uafsladligt med at drage beviserne frem, og en dag bliver materialet så stort, at det kan samles og videnskabeligt analyseres og koordineres af dertil egnede kapaciteter, tilhørende overnævnte grene af videnskaben. Til den tid vil der

sikkert blive bragt klarhed over meget, som endnu kan forekomme dunkelt og uklart.

De slutninger, der bliver draget på grundlag af fortidssporene, kan forekomme fantasifulde og uforståelige, men dog ikke mere end så mange andre videnskabelige konklusioner. Almindelige mennesker er jo så godt som altid henvist til at tro på de videnskabelige teorier uden at få dem bevist og forklaret, fordi vi simpelthen ikke ville kunne forstå de rent faglige bevisers rigtighed.

Videnskaben kan således allerede på nuværende tidspunkt fastslå, at fortidens UFOer på den ene eller den anden måde har haft forbindelse med og betydning for dalevende kulturer — og endog som et led i disses udvikling.

Dersom vi da skal finde en logisk begrundelse for forekomsten af UFOer i vor tid, må det blive den, at UFOerne har en betydning for os i forbindelse med vor fremtid. Om denne betydning er af direkte, påvirkelig eller af indirekte upersonlig art, er det på nuværende tidspunkt umuligt at sige noget om. Det overvældende antal af UFOforekomster og de — indtil dato — relativt få kontakter, der er blevet etableret mellem UFO-besætningerne og jordiske beboere tyder på en indirekte betydning, som måske står i forhold til en fremtidig skæbne for den planet, hvorpå vi lever. — Thi der er ikke tvivl om, at den enkelte klodes udviklingsforløb og skæbne er af stor vigtighed for de andre planeters. Forudsætter vi, at en katastrofe ødelagde f. eks. Mars eller Venus, ville vor egen planet komme ud for hårde tider med store katastrofer — og ville måske blive revet ud af sin bane.

Af denne tanke udsprang ideen om, at UFOerne er et led i en universel bekæmpelse af atom-, brint- og H-bomben, som jo netop er optakten til den helt store katastrofe, som ville forårsage et brud på harmonien i Universet og forvolde ulykker på vore naboplaneter. Denne tanke bredte sig med lynets hast til ufologer i alle lande og fik dem til ensstemmigt at kræve en atomnedrustning sat i gang, hvorved de forenede deres stemmer med verdens mest fremragende videnskabsmænd og læger. Indtil dato er alle disse røster dog blevet overhørte i det store, politiske spil, hvor særinteresserne blomstrer på bekostning af millioner af menneskers skæbne.

En anden tanke udsprang af, at Jordens folk kun er i stand til — som helhed — at præsentere et

uhygge­ligt kort, historisk generalieblad, sammen­li­get med de årmillioner, mennesket har levet på vor klode. Med denne tanke fulgte den konklusion, som geologerne understøtter, at der med mellemrum sker katastrofale omvæltninger på Jorden, som udsletter hele kontinenter og dermed alt liv på disse — og at vi netop nu står overfor en ny katastrofe af denne art. Næsten alle forfattere af UFO-litteratur deler denne opfattelse.

Vi lever i en i sandhed usædvanlig tid. I de sidste 50 år er udviklingen gået stærkere end i de forrige årtusinder tilsammen. Vi „accelererer“ i øjeblikket med fantastisk hast. At følge med i „tidens problemer“ er i virkeligheden blevet et så omfattende felt, at man skal være en universalbegavelse og oven i købet have en uoverskuelig mængde af tid til rådighed for at formå det. De fleste mennesker hænger på vognen, så godt det kan lade sig gøre, eller de opgiver helt at følge med, hvilket i løbet af ganske få år — måske måneder — vil resultere i, at man er sakket uhjælpelig bagefter sin egen tid. Aldrig — i vor nuværende civilisations historie — er den teknisk-videnskabelige udvikling gået frem med stormskridt, som den gør det i øjeblikket. I vor historie er de sidste 50 år rent enestående — noget, som overtrumfer vore vildeste drømme.

I denne, i sig selv underfulde, tid, kommer ting over himmelen, som minsanten også overtrumfer alle vore begreber om tid, rum, afstand o.s.v., og som får vore tekniske frembringelser og vore raketsatellitter til at ligne barneleg i sandkasse. Ikke så underligt, at mange af vore videnskabsmænd — åndeligt talt — snapper efter vejret.

Jeg tror, at de mennesker, der har set et UFO, efterhånden er i overtal, — så høj har UFO-aktiviteten været.

Hvorfor? Hvorfra? Hvorhen?

Disse tre ældgamle filosofiske spørgsmål har vi overført på UFOerne og på deres evt. besætninger. Svaret blev måske givet til ganske enkelte personer ud over verden. Nu falder resten af menneskeheden over sine egne ben af iver efter at stemple disse få personer som bedragere. — Måske alene af *den* grund blev de få ikke flere! Måske netop *denne* underlige reaktion tilkendegav overfor UFOernes besætninger, at jordmenneskenes tid endnu ikke er inde! Og måske netop *denne* reaktion får til følge, at vi en skønne dag ser den sidste UFO svæve mod syns-

randen som et farvel til en menneskehed, der i sin uforstand end ikke tog varsel af sin egen 7000-årige korte historie!

På trods af UFO-ernes enorme hastigheder er der ting, der tyder på, at deres besætninger ikke har travlt. Måske har de tid til at vente. Hundrede år. Tusinde år. Millioner år. — En dag vil der opstå en kultur på Jorden, som er moden til at høre på, hvad de har at fortælle. Som ikke latterliggør, ignorerer eller krampagtig søger at bortforklare dem. Men som med undren løfter blikket mod de lysende maskiner og byder dem velkommen i fredens navn. — Deres enorme antal i vor tid giver et fingerpeg om, at det *kunne* være blevet os. Indtil dato har vi betakket os. —

En dag er de lysende maskiner måske borte. Noget tyder på, at UFO-forekomsterne allerede nu er blevet mere spredte og sjældne. — Men vi fik i alt fald vor chance for at få løst nogle af de gåder, der plager os. —

Sikkert får enhver menneskehed sin chance, inden dens civilisation går til grunde.

Vi har haft vor.

Vi har den stadig, — men hvor længe???

Gerda Rørhæk Nielsen.



Aberdeen observation

Den 3. marts 1960 kom Mr. F. Allen kørende på motorcykle henad hovedvejen nord for Aberdeen, da han så et næsten rundt, hvidt objekt, som syntes at udsende en blå flamme. Over larmen fra hans motorcykle hørte han en hvislende lyd fra objektet, da det passerede lige hen over hovedet på ham i en højde, som han anslog til kun nogle få hundrede fod. Det var tilsyneladende stort — omtrent seks gange størrelsen af en sixpence holdt i armslængde.

Vi takker Mr. J. P. H. Stewart A.M.I.B.E. 39 Braeside Place, Craighton, Aberdeen for denne rapport, som han personlig har undersøgt. Observationen er gjort af et pålideligt vidne, meddeler han.

Tyneside UFO-Society.

Et menneskes klogskab gør ham langmodig, og det er ham en ære at overse fornærmelser.

Fra vor indiske medarbejder har vi fået tilsendt et udklip fra „Northern India Paluka“ af 23. nov. 1960. Udklipet følger her i oversættelse:

Flyvende tallerkener.

Ingen tvivl om virkeligheden og oprindelsen.

(Fra vort Varanasi kontor).

Varanasi, den 22. november.

På et møde, der afholdtes i forgårs for at fejre „Flyvende Tallerken Dagen“, udtalte Dr. S. K. Maitra, at der nu fandtes så mange beviser, at der ikke længere kunne herske nogen tvivl om de flyvende tallerkeners virkelighed og om deres overjordiske oprindelse.

Dr. Maitra fortsatte med at sige, at trods disse mange beviser nægter de fleste regeringer på denne jord de flyvende tallerkeners eksistens — det samme gør pressen. Det er dette århundredes største tragedie, føjede han til.

Han understregede nødvendigheden af, at denne sløve indstilling blev fjernet fra regeringerne, pressen og offentligheden.

Dr. S. S. Banerji henviste i sin tale til nødvendigheden af at søge at etablere forbindelse med planeterne og de stellare verdener og at søge at løse de tekniske problemer i forbindelse med en sådan kommunikation.

I sin tale sagde præsidenten, Sri Rohit Mehta, at der var stærk basis for en gennemgribende undersøgelse af fænomenet kendt under navnet flyvende tallerkener, og at det bedste ville være, hvis et element som den indiske videnskabelige sammenslutning alvorligt ville tage sagen op.

*) Den 20. november fejres som international flyvende tallerken dag, for at mindes det historiske møde mellem Adamski og en mand fra Venus. Festerne afholdes i alle de lande, som Adamske har medarbejdere i — det er i øjeblikket i 21 lande.

Fl. tall. over Jamestown

Den 9. november 1959 kl. 11 om formiddagen så to mænd, der arbejdede i en slagtegård uden for Jamestown, en flyvende tallerken.

Peter Hunter, den yngste af de to, rettede først sin opmærksomhed mod en støj som fra et jet-maskine. Idet han gjorde sin kammerat opmærksom på lyden, så de begge to op efter flyvemaskinen, men himlen var tom — ikke engang en sky kunne man se.

Det var mildt vejr, ca. 16 grader varmt, med en jævn vind fra sydøst. Pludselig hørte støjen op, og næsten med det samme så de to mænd lige over deres hoved en strålende, hvid plade, der så ud til at være ca. 1½ tomme i diameter og på en arms længde. Den så ud til at være flad på undersiden og gav indtryk af at være hvælvet på oversiden.

I nogen tid stod den næsten stille, men den rokkede rundt i en cirkel, der var lige så stor som pladens diameter. Genstanden så ud til at være selvlýsende og lige så klar som Solen.

Nogen tid efter begyndte genstanden langsomt at bevæge sig mod vest, mens den stadig rokkede rundt i en cirkel, og mens den rokkede, kastedes der en skygge på undersiden. Efter at have bevæget sig en kort strækning mod vest, drejede genstanden i en ret vinkel og fortsatte mod nord, uden nogen synlig ændring af hastigheden, og så langsomt mod vest-nordvest. Da den kom længere bort, syntes den at vinde højde, mens den samtidig blev mindre.

Da den vendte tilbage til Jamestown, blev der aflagt rapport til to politibetjente, der begge så den. Men på det tidspunkt tog den af i størrelse, indtil den ikke var større end et knappenålshovede.

Frøken E. Warnes, som også tog del i den sidste del af iagttagelsen, mistede pladen af syne kl. ca. 13.10.

En lignende genstand blev set over Jamestown for nogle måneder siden. Ved den lejlighed forekom genstanden meget større og lavere, og den hvælvede overflade var klart synlig. Pladen lavede støj som en jet-maskine og forsvandt meget hurtigt. Adskillige andre rapporter om iagttagelser er blevet afgivet i løbet af de sidste år.

Undersøgerens bemærkninger:

De unge mennesker, der blev interviewede, var troværdige typer — rolige, følsomme og helt sikre i deres beskrivelse af, hvad de så. De var interesserede i „tallerkener“, men havde mærkeligt nok ikke læst noget om emnet udover de rapporter, der af og til forekommer i aviser. Både de og politifolkene var helt sikre på, at der ikke var tale om et almindeligt luftfartøj.

I slutningen af iagttagelsen kom nogle få fjer-skyer fra vest. Genstanden passerede over skyerne i retningen vest-nordvest, og var alt for strålende til at være en ballon. Under hele iagttagelsen havde der ikke været nogen støj — den kraftige støj var blevet hørt umiddelbart før genstanden blev synlig.

Det er undersøgerens opfattelse, at der her er tale om en ægte UFO-iagttagelse.

Australian Saucer Record.

Fra »Min sydpolsfærd«

København 1931. — Richard E. Byrd:

Vi havde igen fået Matterhorn i sigte og fløj henimod det, alt imedens vi studerede bjergene på venstreside.

På vor bagbords bov så vi nogle ejendommelige søer, der viste sig som fløjlsorte damme imod den uregelmæssige isflader. Jeg kalder dem søer, men det er muligt, at det er kanaler eller fjorde. Hvorfor netop disse søer skulle modstå tilfrysningen, kunne jeg ikke forstå. Det kan være, at stærke strømme holder dem åbne. Men skulle i hvert fald ikke tro, at det kunne være et resultat af optøning — ikke i et fastland, hvor temperaturen sjældent kommer over frysepunktet.

En af søerne lå nordøst for Matterhorn. Vi skiftede kurs, for at Mc Kinley kunne fotografere den. Da vi kom nærmere, så vi, at der på nordsiden var en høj, sneklædt klippe. Dens sydlige kant var begrænset af en ejendommelig is- eller sneformation, der steg og faldt regelmæssigt, ligesom bølger. Bølgetoppene må have været mindst 300 fod høje. En række af disse damme med åbent vand lå imod øst.

Vi ændrede kurs igen, nogle få grader til bagbord, for at undersøge flere pletter med åbent vand, der lå, så vidt jeg kunne skønne, 50 miles fra det åbne hav. Foto mellem side 240 og 241.

En detektorvarsling kan være en hilsen fra rummet, gør Dem altid den ulejlighed at se efter, om der er »noget på himlen«.

Landing ved Rouen

Den 19. november 1960 meddelte vor Pariser-medarbejder arkitekt Hebbrecht følgende:

Der har tilsyneladende fundet en landing sted ved en skov i nærheden af Rouen ca. 150 km vest for Paris. Vor gruppe har været på stedet, og vi kan på nuværende tidspunkt oplyse følgende:

Vi talte med hr. og fru Carbonnier, de bor i det område, hvor hændelsen har fundet sted, og manden var vidne til landingen. Der har tilsyneladende været en ret livlig UFO-trafik i dagene omkring landingen.

Fruen fortalte, at hun søndag den 6. november kl. 20,30 så et orange farvet UFO i 10 minutter fra et vindue i sit hjem.

Natten mellem lørdag den 12. og søndag den 13. november så manden fra sin seng kl. 02,30 et grønt skær falde ind gennem vinduet. Han sprang ud af sengen og kunne gennem køkkenvinduet se otte grønne lysende objekter, som stod stille på nattehimmelen i ca. 500 meters højde. Et af objekterne dalede langsomt ned og landede ca. 200 meter fra huset — her forblev det i ca. 45 minutter, hvorefter det forsvandt sammen med de andre. Størrelsen af det landede objekt anslås til at være ca. 6 meter i diameter. — Episoden omtales i den franske presse den 20. november.

Onsdag den 16. november kl. 03,00 så fru en lys på nattehimmelen — hun antog at også dette var et UFO.

Hr. Carbonnier er landarbejder, og familien bor i et meget øde område.

Hebbrecht - Keller.

UFO - observationer over Skandinavien

Fra den 14. november til den 14. december er der til SUFOI indkommet 16 rapporter.

Herefter er der indkommet 1272 rapporter, der fordeler sig som følger:

Før 1. januar 1959	317 rapporter
Fra 1959	774 rapporter
Fra 1960	181 rapporter
Ialt	1272 rapporter

Den første rapport, der er indkommet er fra Randers, og den må regnes for denne måneds mest interessante rapport. Hr. Tonni Christensen (16 år) har den 22. september set en typisk „Adamski-tallerken“ ved Gl. Estrup (Grenåvejen 21 km fra Randers). „Da jeg kom kørende den 22. september kl. 2245“, fortæller hr. Christensen, „så jeg pludselig en stor lysende genstand — jeg så den i ca. 30 sekunder. Den var ca. som vedlagte tegning (som vi-

ste en A.-tallerken. Red.), og den var orange. Jeg så den på ca. 300 meters afstand ved toppen af nogle grantræer i ca. 15 meters højde. Den gik meget langsomt ned bag træerne. Jeg vidste, at det var en flyvende tallerken, da jeg havde hørt en del om dem, men jeg turde ikke gå derover og fortsatte på min knallert. Ca. 12 minutter efter så jeg et mægtigt langt lys gå tværs over vejen i ca. 100 meters højde i en fantastisk fart“. Da rapportcentralen først modtog denne rapport kort før redaktionens slutning, har vi ikke fået lejlighed til at høre SUFOI-Randers, om de har været ude at se efter evt. landingsmærker eller spor efter UFOet.

Den 24. september kl. 2330 ser hr. Kaj Andersen fra Randers et rundt objekt stå stille på den nordvestlige himmel. Det skiftede farve nogle gange inden det satte igang og forsvandt med et rutenet flys hastighed.

Der sker noget i Jylland i denne tid. Samtlige rapporter er fra Jylland, hovedsagelig Midt- og Nordjylland. Især omkring Nibe er der set noget. De følgende fire rapporter er fra Nibe.

Den 17. november kl. 0655 ser en maler på vej til

* Norge § Sverige

JULI	AUGUST	SEPTEMBER	OKTOBER	NOVEMBER	DECEMBER
F 1	M 1	T 1	L 1	T 1	T 1
L 2	T 2	F 2	S 2	O 2	F 2
S 3	O 3	L 3	M 3	T 3	L 3
M 4	T 4	S 4	F 4	F 4	S 4
T 5	F 5	M 5	O 5	L 5	M 5
O 6	L 6	T 6	T 6	S 6	T 6
T 7	S 7	O 7	F 7	M 7	O 7
F 8	M 8	T 8	L 8	T 8	T 8
L 9	T 9	F 9	S 9	O 9	F 9
S 10	O 10	L 10	M 10	T 10	L 10
M 11	T 11	S 11	T 11	F 11	S 11
T 12	F 12	M 12	O 12	L 12	M 12
O 13	L 13	T 13	T 13	S 13	T 13
T 14	S 14	O 14	F 14	M 14	O 14
F 15	M 15	T 15	L 15	T 15	T 15
L 16	T 16	F 16	S 16	O 16	F 16
S 17	O 17	L 17	M 17	T 17	L 17
M 18	T 18	S 18	T 18	F 18	S 18
T 19	F 19	M 19	O 19	L 19	M 19
O 20	L 20	T 20	T 20	S 20	T 20
T 21	S 21	O 21	F 21	M 21	O 21
F 22	M 22	T 22	L 22	T 22	T 22
L 23	T 23	F 23	S 23	O 23	F 23
S 24	O 24	L 24	M 24	T 24	L 24
M 25	T 25	S 25	T 25	F 25	S 25
T 26	F 26	M 26	O 26	L 26	M 26
O 27	L 27	T 27	T 27	S 27	T 27
T 28	S 28	O 28	F 28	M 28	O 28
F 29	M 29	T 29	L 29	T 29	T 29
L 30	T 30	F 30	S 30	O 30	F 30
S 31	O 31		M 31		L 31
21	24	24	1	11	2

arbejde et stort, rundt, rødglødende objekt gå fra SV til NØ. Det var så stort som en en-krone og lyste meget stærkt.

Den 8. november kl. 2105 ser Nibe-gruppen, der var på observation i omegnen et langsomt gående, lysende objekt på størrelse med en stjerne gå over himlen i øst-vestlig retning. Objektet foretog pludselig et 110 graders drej og forsvandt mod nord. Observationstid 30 sekunder.

Den 29. november var Nibe-gruppen endnu engang på observation på pkt. 141 medbringende detektor i vindtæt kasse. Kl. 2038 gav detektoren signal, og samtidig sås et gulligt objekt, der forsvandt med det samme i en fantastisk fart. Gruppen fortæller videre: „Kl. 2040 ringede detektoren påny. Og i løbet af de næste 5 minutter ringede den yderligere 2 gange. Kort tid efter kl. 2046 fik vi øje på et lysende objekt af størrelse som Nordstjernen. Objektet bevægede sig tilsyneladende ret langsomt fra vest mod øst, men for os at se med en stigende retning. Pludselig blev lysstyrken kraftig for straks at aftage. Kursen blev nu slingrende fra side til side for tilsidst at gå over til pendulbevægelse. Derefter steg objektet kraftigt mod zenith. Kl. 2055 foretog objektet cirkulende bevægelser venstre om for derefter at fortsætte sin kurs mod NV“. Objektet foretog indtil det forsvandt i skyer, skiftevis cirkulende bevægelser og pendulbevægelser. Farten havde hele tiden været langsom. Højden blev bedømt til 10—15000 meter. Objektets farve var meget klar hvid, til tider blå.

Nibe endnu engang: Hr. Laslo-Sabo ser den 5. december kl. 1726 sammen med to andre et gulblåt, rundt objekt gå langsomt hen over himlen. Objektet var større end månen.

I Aabybro ser et selskab på 10 personer den 2. oktober kl. 2130—2145 hvorledes et objekt, lysende som en stjerne, langsomt går nedad mod horisonten fra Månen, hvor det kom til syne. Objektets bevægelse var sidelæns, zig-zag, og op og ned — men aldrig lodret op og ned. Lysstyrken varierede også en del.

Fra SUFOI-Herning har vi modtaget en anden interessant rapport. Et ægtepar, hr. og fru Flink, så den 3. november kl. ca. 2000 fra en bil et objekt der iflg. rapporten var ca. 30—40 cm i udstrakt arm!

Fru Flink fortæller, at medens de kørte i deres bil 2—3 km fra Sdr. Omme, kom „noget“ pludselig imod dem. Det var et ovalt (nærmest cigarformet) objekt, der lyste rødt. Det var som om objektet „hang i bilen“ ca. 2 km, og bilen kunne da kun køre med nedsat hastighed. Da objektet pludselig forsvandt (desværre ikke opgivet på hvilken måde) kunne bilen atter køre med normal hastighed. Vi ville gerne have bragt en skitse af objektet, da man skulle tro, at en del enkeltheder var blevet set, men på rapporten findes desværre ingen detaljer, hvilket muligvis skyldes, at observationen fandt sted i tåget vejr.

Den 29. november kl. 1600 ser det ud til, at en husmoder fra Underup nær Horsens har set et „neonrør“. Fruen bemærkede en stærkt lysende genstand af form som en pind eller et rør. Objektet, der var uden lyd, lyste fra gulligt til rødt og blev opgivet til at være ca. 20 cm i udstrakt arm! Fruen betragtede objektet i hele ti minutter, medens det langsomt gik fra SØ mod V. Fruen, der ønsker at være anonym, bedømmes til at være yderst logisk og nøgtern.

Endvidere er der rapporter fra Herning, Skive, Vejle, Haderslev, Grindsted og Gandrup.

Der er ikke indkommet nogle rapporter fra Norge og Sverige.

Der har været en enkelt detektormelding fra Dragør 13. november, hvor den ringede kl. 0845, men der var ingen observation.

Til slut et lille hjertesuk fra rapportcentralen. Det sker alt for ofte, at rapporterne ikke er fyldestgørende udfyldt, at der mangler et eller to punkter. Det er klart, at en rapport, der ikke er helt udfyldt, næsten ikke er noget værd, især når materialet skal behandles statistisk. Udfyld punkterne så omhyggeligt som overhovedet muligt. Et punkt man tit får mistanke til er størrelsesangivelsen. Af og til ser man opgivet 20-40 cm i udstrakt arm — og det er jo ikke småting! I så fald skulle man også kunne gå ud fra, at der måtte være en del enkeltheder at nedfælde på en skitse. Tegn hellere en skitse for meget end en for lidt. Og så en lille appel om at indsende rapporterne så hurtigt som muligt. Det sker, at vi får rapporter, mere end en måned efter at de er opdaget!! Og så er det jo fuldstændig umuligt at danne sig et billede af den øjeblikkelige situation.

Vi er ikke alene

*Af: George Adamski, Brisley le Poer Trench,
J. S. Yajnik, S. K. Maitra, S. S. Banerjee og
J. Escobar Faria.*

Sammenfattet og sendt SUFOI af S. K. Maitra, Banaras Hindu Universitet, Indien.

FORORD.

De seks Essays, denne brochure indeholder, blev i serieform bragt i „Sunday Standard“, søndagsudgaven af „Indian Express“. De behandler det, som uomtvisteligt er vort århundredes største begivenhed, nemlig tilsynekomsten af rumfartøjer fra andre verdener.

Uheldigvis har denne store begivenhed, som en af forfatterne til disse Essays har kaldt „gryet af en ny tidsalder“, vakt meget ringe opmærksomhed, ikke alene her i landet, men praktisk talt over hele kloden. Hvis denne brochure kunne have held til at skabe interesse blandt offentligheden for denne for vor tidsalder meget betydningsfulde begivenhed, ja måske den mest betydningsfulde begivenhed i menneskehedens historie, da har udgivelsen af den virkelig været berettiget.

Jeg kan ikke slutte uden at udtrykke min dybeste taknemlighed overfor formanden for Express Newspapers (Private) Ltd. og redaktøren for „Indian Express“, fordi de har været så venlige at udgive disse Essays i „Sunday Standard“, søndagsudgaven af „Indian Express“.

Artikel nr. 1.

*Af George Adamski, Palomar Terraces,
Star Route, Valley Center,
California, USA.*

Gennem de sidste tolv år har folk været opmærksomme på mærkelige fartøjer, som bevægede sig lydløst over hovederne på os. Undertiden er disse skibe standset og kredset rundt eller hængt ubevægelige på himlen, undertiden har de foretaget fantastiske manøvrer, før de er faret bort i utrolig hast. De er blevet observeret af agtede piloter, af lægfolk og militærpersoner, og de er blevet opfanget på radarskærme rundt om i verden. Ikke et sted på vor planet er blevet forbigået af disse rumfartøjer, mens de stille iagttager os og forholdene i vor verden.

Dog, til trods for, at utallige fotografier er taget

af disse fartøjer, og at der findes mange autentiske rapporter i de offentlige arkiver, har ingen regering på Jorden indtil nu bekræftet deres realitet.

Men jeg kan forsikre Dem, at der er tusinder af rumskibe, der bevæger sig gennem vor atmosfære.

Hvorfor De ikke har set dem? Muligvis fordi De ikke har opøvet den vane at rette øjnene mod himlen. Ved de sjældne lejligheder, hvor De ser mod himlen, søger De da bevidst efter disse lydløse skibe? Eller stirrer De bare tomt ind i den skønne himmel?

Disse skibe varierer i størrelse og form. Nogle er enorme efter vor målestok, — andre er ganske små. Ved visse lejligheder kommer de ganske nær til Jorden, undertiden lander de, men almindeligvis holder de sig langt ude i vor atmosfære, udenfor vore jagermaskiners rækkevidde. Fordi vi på Jorden lever under et tykt tæppe af frygt, — i mange lande vil tilsynekomsten af et uidentificeret flyvende objekt bevirke, at jetplaner øjeblikkeligt bliver sendt i luften, så det er sjældent, at gæsterne mere kommer tæt på.

For adskillige år siden, da spændingen i verden ikke var så stor som nu, var det ikke så vanskeligt for skibene at lande på øde steder på vor planet. Således var det, at jeg, efter at have fået adskillige rapporter om landinger i ørkenen, den 20. november 1952, sammen med seks venner, drog ud til en af de sydlige californiske ørkener i håb om at få et godt nærbillede af et af disse mærkelige fartøjer. Men end ikke i mine vildeste drømme, havde jeg turdet håbe på et virkeligt møde med dem, der flyver i disse fartøjer. Derfor kan De forestille Dem min ydmyge taknemmelighed og store glæde, da jeg vekslede håndtryk med et menneskeligt væsen fra en anden planet.

I de seks år, der er forløbet siden da, har jeg mødt mange rumrejsende, og haft den ære at besøge deres skibe, og har været taget med på ture ud i det ydre rum. Under disse ture har jeg været sammen med mænd og kvinder fra Venus, Mars, Jupiter, Saturn, Uranus og Neptun. De har alle fortalt mig den samme historie om, at deres hjemlige verden var meget lig vor egen, med naturforhold meget lig dem vi har på Jorden. Et bevis på dette er den letthed, hvormed disse mennesker akklimatiserer sig i vor atmosfære. De siger, at i modsætning til vore videnskabsmænds opfattelse, er forskellen på de atmosfæriske tilstande på andre planeter ikke større,

end den forskel vi kender her på Jorden mellem de atmosfæriske forhold nær havoverfladen og oppe i bjergene, (forskellen er nærmest afhængig af planeterens størrelse).

Vore videnskabsmænd har aldrig gæstet andre planeter, end ikke vor egen lille måne. Så deres påstand om, at der ikke skulle være mulighed for, at der kan leve mennesker på vore naboplaneter, er kun en teori, og vi ved, at selv de fineste teorier af idag, imorgen er blevet modbevist af kendsgerningerne. Et udmærket eksempel på dette er den teori, man engang havde angående rummet. Engang hævdede Jordens lærde, at rummet var tomt, med så store afstande mellem planeterne, at det ville tage generationer at foretage en rumrejse mellem planeterne.

Vi har forlængst forkastet denne teori, og i dag planlægger vi bygning af skibe til rejser i det ydre rum, og vore små satellitter, skabt af menneskehænder, når stadig længere og længere ud i rummet og bringer nye oplysninger, som jeg allerede har fortalt om.

Selv tilbage i tiden så langt gennem fortiden som mennesker kan spore, findes der beretninger om disse mennesker, der besøgte Jorden. Fra vor dybeste jungle til vore højeste bjerge, fortæller stammeberetninger om disse stores kommen fra himlen for at yde hjælp og råd til deres jordbundne brødre.

Alle store filosofier lærer om Universets Eneste Skaber, og formaner menneskene til at søge forståelse i Kosmos. Mennesket blev efter sigende skabt i Skaberens billede. I såfald, når der kun er een skaber, og menneskene skulle være skabt i hans billede, hvorfor skulle menneskene så ikke være ens overalt gennem Kosmos? Hvorfor skulle vi da tro, vi er de eneste?

Vi ved, at vor jord, som alle andre planeter, er formet af rummets elementer. Det er blevet mig fortalt, at nogle af planeterne netop nu har nået det stadium, hvor de giver betingelser for menneskelig eksistens, mens andre har passeret dette stadium og igen i færd med langsomt at opløses i rummet. Thi de blev skabt af rummet og må vende tilbage til rummet. Eftersom naturen er i stadig aktivitet, og dog har en balance, som menneskene ikke forestiller sig, således vil de voksende planeter og systemer opveje den opløsning, der foregår. Men blandt disse to yderpunkter findes der en endeløs mængde af verdener med menneskelig eksistensmuligheder, nogle

langt bagefter os i udvikling, og andre, der er så langt forud for os, at vi ikke er i stand til at fatte deres livsform.

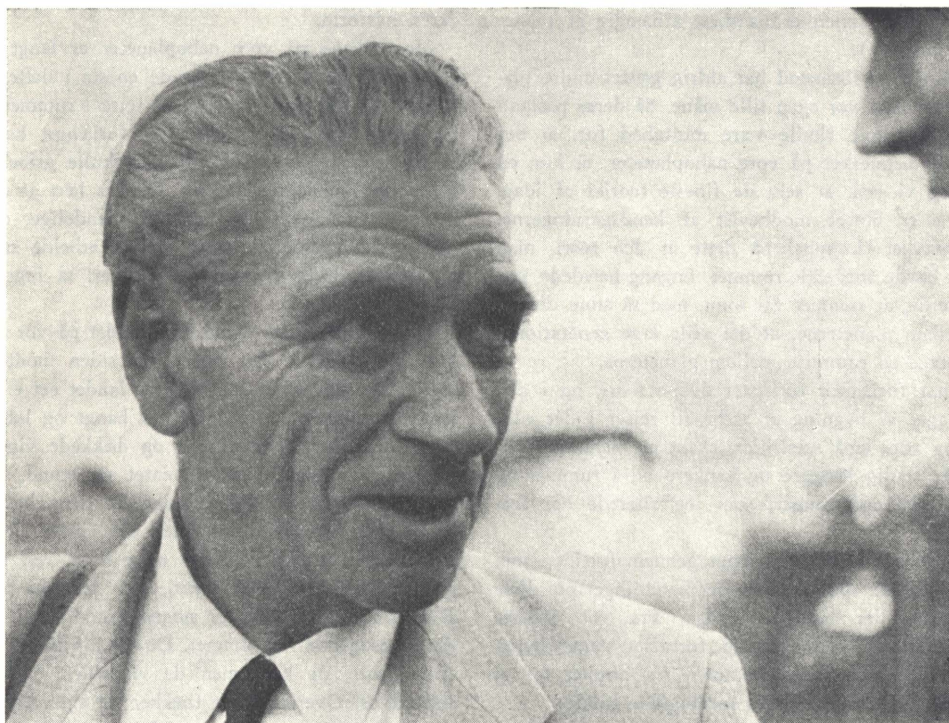
Menneskene på vore naboplaneter er langt forud for os her på Jorden. Vi er de eneste i dette solsystem, som ikke er i stand til at rejse i rummet. Man har fortalt mig, at vore naboer forlængst har lært at løse deres problemer, uden at skulle gribe til så barbariske metoder som krig. De har lært at respektere hinanden som børn af Det Uendelige, og har overvundet personligt begær ved at arbejde sammen og fordele deres verdners produkter, så ingen savner noget.

Hvorfor har disse skibe ikke landet på vor klode? Det har de også. For nogen tid siden modtog jeg meddelelse om, at et rumskib var landet eet eller andet sted i Indien, men folk blev bange og løb ind i deres huse, stængede dørene og dækkede vinduerne tæt til. Så, efter at have ventet en stund, lettede rumskibet langsomt igen, uden at dens besætning havde lejlighed til at tale med een eneste. Jeg ved, det er naturligt for folk at nære frygt ved landingen af et så mærkeligt fartøj, men jeg kan forsikre Dem for, at der ikke er nogen grund til at frygte disse besøgende fra rummet. De vil hjælpe os på enhver måde, de kan, men de vil aldrig tvinge sig ind på os. Overfor frygt trækker de sig tilbage, for de er årvågne overfor vore følelser, og de opdager, at vi har denne følelse i os.

Jeg er ikke det eneste menneske, der har mødt rumrejsende, eller som har været ombord i deres skibe. Der har været mange over hele verden. De fleste er forblevet tavse på grund af den skepsis og latterliggørelse, de ville blive mødt med. Men den tid nærmer sig, da Jordens mennesker vil vågne op til virkeligheden, så den slags oplevelser kan blive omtalt frit og åbent. For det er med hånden rakt frem til venskab, de gæster os.

Der lever tusinder af disse besøgende rundt omkring på Jorden, i ethvert land, men det er sjældent de røber deres identitet. Imidlertid kan jeg sige, at skønt vi ikke ved noget om det, så er det på grund af deres utrættelige anstrengelser, at en varm krig er blevet undgået, en krig, som meget let kunne ødelægge vor civilisation. Lad os ærligt bede i vore hjerter, at deres vise råd fortsat må lede Jordens skæbne gennem disse vanskelige tider.

Min anden bog „Ombord i Rumskibe“ giver de-



Adamski fotograferet i Kastrup Lufthavn i 1959.

taillerede beretninger. Under disse møder blev der givet mig mange oplysninger om deres måde at leve på, især fik jeg meget at vide om livet på Venus. Dette har jeg ladet gå videre til menneskene på Jorden i håb om, at sæden må falde på frugtbar grund.

Oversætter Lilly Christensen.

★

Projekt „Ydre rum“.

En ny film, der vil blive et dramatisk bidrag til de mest fremtrædende kontakthistorier, er godt på vej til at blive en realitet. Den er ved at blive produceret af en organisation, der kalder sig „Project Outer Space“. De finansierer den, og frivillige bidrag, store og små går til at dække produktionsudgifterne.

Filmen vil få titlen „Korstog mod nye horisonter“ („Crusade to New Horizons“) med undertitlen „Den virkelige historie om de flyvende tallerkener“. Producenten vil blive Ron Ormond, som er tallerken-entusiast, og hvis mange års undersøgelsesarbejde bekræfter, at der kommer noget fra det ydre rum, og han har besluttet, at han ved skabelsen af denne film ikke vil bruge Hollywood skuespillere, men i stedet de virkelige mennesker, der har haft disse oplevelser.

Mr. Ormond er veteran inden for filmen som producent og direktør. Han er også oberst i US luftvåben's reserve, og står i spidsen for Visual Aids Motion Picture Committee (VAMPAC).

Fremstående tallerkenkontakt-folk så som George Van Tassel, Dan Fry, Carl Anderson, Buck Nelson, Reinhold Schmidt og andre vil optræde i filmen.

Nyt fra polen

Den polske videnskabs indstilling . . .

Den officielle polske videnskab har endnu aldrig ytret sig om spørgsmålet. En undtagelse er dog en udtalelse af en videnskabsmand i Gliwice, prof. dr. Gostowski i et katolsk ugeskrift „Wroclawsk Tygodnik Katolicki“. Denne artikel bekræfter kun den kendsgerning, at den polske videnskab ikke anerkender noget UFO-problem. Enkelte af dem beskæftiger sig dog helt privat dermed — bestiller lekturer fra udlandet og hvad der kommer frem desangående — mener også, at problemet er alvorligt og værd at udforske. Nogle af dem kender vi personligt, men forståeligt nok må vi afholde os fra at nævne navne. Det ligger her som i andre lande.

En bestemt kategori danner nogle ganske unge videnskabsmænd, der på grund af manglende erfaringer blindt følger de videnskabelige dogmer og kriterier. Til dem hører også Mgr. Dłgierd Wolczek, sekretær i det polske astronautiske selskab. Som den første i Polen optrådte han som direkte modstander af UFO-problemet, idet han benyttede sig af de samme metoder, som den kendte prof. Donald Mentzel. Men han opnåede kun derved at miste sin autoritet som videnskabsmand. Redaktionerne af de aviser, der bragte hans artikler, blev bombarderede med læserbreve, hvori man skærpt tog afstand fra „den herre Wolczek's teorier“.

Det polske folk lader sig ikke føre bag lyset, og det orienterer sig ikke dårligt, når en eller anden søger at holde det i uvidenhed eller endog prøver på at bilde det noget ind.

En anden af disse unge videnskabsmænd er hr. Mgr. Andreas Woblewski, ung assistent i fysik ved Warszawa universitet, og samtidig redigerer han det populære, videnskabelige månedsskrift „Urania“, det polske organ for astronomi. Han har f. eks. på skamløs måde angrebet vore artikler, der var trykt i tidsskriftet „Kierunki“. De handlede om udenlandsk lærdes syn på UFO-sagen, såvel som deres mening om, hvorvidt Månen ville kunne tjene som basis for rumskibe — altså lutter spørgsmål, som vore orthodoxe lærde slet ikke vil diskutere. Det skal her nævnes, at netop disse artikler af den offentlige interessekreds blev modtaget med begejstring — og at netop de numre af „Kierunki“ blev revet væk.

Samtidig blev netop disse artikler en spore til

vore videnskabsmænd om at vise endnu større iver ved tydningen af de mange rapporter og devaluere dem til det rene opspind. Vi derimod nød den store fordel deraf, at den brede offentlighed netop derigennem blev gjort grundig opmærksom derpå og ønskede at høre yderligere nyt om sandheden om UFOerne. —

— * —

Ring omkring jorden?

På baggrund af tidligere iagttagelser i 1953 af to russiske videnskabsmænd, som er blevet bekræftet af IGY-videnskabsmænd, ser det ud til, at Jorden har en ring omkring sig ligesom Saturn.

Den klareste påviste af de elektriske strømme er den Ækvatoriale Elektrojet, som omgiver Jorden ved den magnetiske ækvator. Dens styrke er skønsmæssigt beregnet til at svare til adskillige hundrede tusind ampere. Den menes at opstå på grund af Jordens tidevandsstrømme og at være en del af det system af elektriske strømme, der omgiver Jorden.

Strømmen går tilsyneladende gennem ionosfæren, og dens mønster synes at følge sollyset rundt omkring Jorden. Dette medfører, at Elektrojet'en må skifte retning to gange om dagen. Ved dagslys går den i een retning, og om natten går den den modsatte vej. Disse elektriske strømme formodes at være konstante, og de synes at være koncentreret i et smalt ækvatorialt bånd. Strømme af nogen anden natur menes at omgive Jorden i begge polarregioner, i de områder, hvor Nordlyset forekommer.

Gegenschein blev for første gang iagttaget for ca. 100 år siden i 1855. Siden da og indtil IGY har undersøgt forholdene, har dette fænomen været i høj grad upåagtet. I troperne kendes det som det *zodiacale lys*, der er synligt både morgen og aften. I meget klart vejr er det om natten synligt fra horisont til horisont i en smal stribe. I de hellige skrifter hentydes der til dette under betegnelsen „firmamentets bue“.

Denne ring holder balance i kraftudvekslingen mellem jordskorpen og atmosfæren.

Dette er hovedgrunden til, at malstrømme i den nordlige hemisfære går med solen og i den sydlige mod solen.

Det reflekterende elektromagnetiske felt omkring både Jorden og Saturn er meget intens . . . hvilket

man kan se af, at begge kloders poler er fladet meget ud. Saturns dog forholdsvis mere end Jordens (kun ca. 27 miles).

Space Craft Digest.

Oversætter: Lilly Christensen.

Avisudklip

New York, den 6. april. Ruth Denecke, den 27-årige stewardesse, som blev dræbt ved flyveulykken i Michigan, viste sig at have være hemmeligt gift mere end et år.

Stewardessen var en af de 47 ombordværende på den flyvemaskine tilhørende Capital Airlines, som styrtede ned og brændte forrige nat, og hvor alle omkom.

Hun var gift med George Bardowsky, den 29-årige flyveringeniør ved Eastern Airlines. Han hørte først om hustruens død nu til morgen. Parret boede i Jackson Heights på Long Island.

Et andet offer var piloten, kaptajn William J. Hull, 44 år, som sammen med kone og to børn boede i Westwood, N. J.

Hull, der havde været trafikflyver siden 1941, var en af Capitals luftmillionærer.

Han var vekendt i flyverkredse på grund af sin interesse for flyvende tallerkener.

I 1953 skrev Hull en artikel i et pilot-blad, der stillede sig skeptisk til rapporter om flyvende tallerkener. Tre år senere skrev han en artikel til UFO INVESTIGATORS, tidsskrift for den uofficielle nationale undersøgelseskomité vedrørende himmelfænomener, hvor han beskrev, hvordan en UFO for forbi hans flyvemaskine i nærheden af Mobile Alabama.

Oversætter: Lilly Christensen.

28. februar 1960.

Et mystisk objekt, der beskrevs som et „jet-drevet æg“, blev set over Newcastle sidste nat.

Mr. Dennes Rowntree, 30 år, boende Cheltenham Street, Newcastle, sagde, at han var kommet gående henad Westmorlandevejen, der hvor den forener sig med Hawthorn Street, klokken var lidt over 19, da han så objektet. „Det strøg over himlen i en stor bue med retning mod Central Station“, sagde han.

„Det var ret lavt, men lavede ingen støj. Der stod røde flammer ud af udstødningsrøret og efterlod en lang grøn hale, blandet med blåt“.

Han sagde, at en polak, som boede i nærheden, også havde set objektet. Vor gruppe krydsforhørte Mr. Rowntree angående hans observation.

Tyneside UFO-Society.

Forsvundet ø opdaget i Sydatlanten.

New York Mirror, mandag den 18. 1. 1960.

En ø, der er sunket i havet for 8—10.000 år siden er af videnskabsmænd fra Colombia-universitet blevet opdaget i den sydlige Atlant ca. 855 km vest for Kap Det Gode Håb.

Da opdagelsen igår blev offentliggjort, meddelte Colombia-geologerne, at øen sandsynligvis forsvandt, da den overskyldes af Atlanterhavets massive, sammenhobede smeltevandsmasser fra slutningen af den sidste istid. En sådan formation kaldes „seamount“ (havbjerg).

„Øen“ hæver sig 4—5 km over havbunden til mindre end 50 m under havoverfladen.

Øen måler på grundfladen 563 km i diameter, mens toppen har et tværmål på 80 km. Den øverste del dækkes af koraler, og øen bevokses iøvrigt af tang.

Opdagelsen blev gjort af videnskabsmænd om bord på undersøgelsesfartøjet „Vema“ på en ekspedition under ledelse af Robert D. Gerard fra Colombias geologiske observatorium.

Observation ved Stranraer, Skotland.

Den 22. februar 1960, observerede Mr. Alex Meilly en stor sort og sølvskinnende, cirkelrund genstand, som uden lyd fløj i sydvestlig retning med en fart, der var hurtigere end en jetjagers. Dagen var meget klar og stille, og objektet blev set mens det passerede adskillige dele af landet.

Rapporten blev bekræftet af et andet vidne, Mr. Leslie Holmes, fra West Freugh, ved Stranraer, og begge vidner er blevet afhørt af Mr. R. M. Begg, fra Wigtownshire.

Mystisk „Ildkugle“ opdaget.

Adskillige personer, deriblandt en airliner pilot og besætningen ombord på et skib, rapporterede til Det Japanske Maritime Sikkerhedsråd, at de havde set

en mystisk „ildkugle“ styrtede i havet 60—75 miles syd for Tokio.

Der var ikke rapporteret nogen flyvemaskine savnet.

Evening Chronicle, 23. feb. 1960.

Litteratur

★

Bøgerne kan bestilles hos O. Biilmann, Tysk Bogimport %, Vestervoldgade 83, København V.

Orfeo M. Angelucci — Tallerkenens hemmelighed.

Læser man forfatterens forord, mærker man den fremragende livsfilosofi, som omgangen med planeter har givet ham.

Som italiensk-amerikaner føler han sig draget til Europa, Angeluci er i stand til at se, hvilke guddommelige kræfter der ligger skjult i menneskene, hans ledemotiv er ædel tolerance. Hans møde med en planetar, er ikke en oplevelse, som han triumferende meddeler al verden, det er en inderlig oplevelse som første gang han oplevede det, næsten slog benene væk under denne realistisk tænkende mand.

Ved siden af lærer han af disse vise planeter ting om vor jord, som ryster ham i hans inderste. En særlig glæde bliver ham til del, idet han får lov at besøge en anden lykkeligere verden på en anden planet. Samtalerne med hans planetariske venner gør ham meget stille, og han tænker dybt over tingene, vi oplever sammen med forfatteren timer, dage og uger i dyb fortvivlelse og tvivlrådighed — med alle disse svingninger, som denne tids rastløshed er i stand til at frembringe.

Angeluchi modtager en ordre, som han skal ud-

føre, da hans ven Neptun giver ham den, han kæmper for at udrette denne ting, indtil han har udført det, der er pålagt ham. Arbejdskollegerne ler af ham en tid, men ikke mere; de bliver alvorligere, fordi de selv får lov at se de mærkelige himmelforekomster. Kun en mand som Angeluci kan have disse oplevelser, han er en mand, som fra sin ungdom af var meget følsom, han vokser med samkvemmet med planetarerne, han lærer mange ting om vor planet, selve døren til livets hemmelighed bliver åbnet for ham, om end kun på klem, selv i Jordens fremtid har han skuet, hvilket perspektiv. Der bliver vist ham fred og kærlighed, her har vi nu ødelæggelse, ild, angst og død. Igen bliver der stillet krav til ham — han må være budbringer til menneskene. Moden, renere, mere erfaren er Angeluci blevet — Jorden, denne fattige planet, er kun et fængsel for ham. Enhver som det er beskåret at ane blot en lille del af det, han ved, vil forstå ham, han udfører sine opgaver, han opgiver et godt arbejde for at kunne udføre det. Han er ikke alene — gode venner fra rummet er blevet hans hjælpere. Han bliver ikke sparet for modgang og skuffelser, men Angeluci kender det vise ord, der gives ingen tilbagegang for den, der engang har sagt ja. Efter morgendæmring følger solskin.

Disse begivenhedsrige år af sit liv har Angeluci holdt fast ved at skrive, og læser vi disse beskrivelser og tildragelser, så bliver vi også derigennem mere modne og meget rigere på erfaringer, Angeluci har lært næsten ubegrænset. Til slut gør forfatteren os også bekendt med studiet over de flyvende talerkerener, de forskellige former og vinkler, hvorunder vi ser dem.

Anmeldelsen stammer fra UFO-Nachrichten — og vi ville i vor egen anmeldelse have anlagt en nok så dæmpet begejstring, idet alt tyder på, at også denne forfatter er tabt for den ufologi, vi repræsenterer — han er gået over grænsen til „det psykiske land“ — desværre.

Red.

Lodtrækningen

Ca. 1. april vil den andetsteds omtalte lodtrækning om UFO-bøger finde sted.

De kan altså endnu nå at være med. Tegn et eller flere abonnementer hos venner og bekendte og send det til Vojens. HVER eneste abonnement giver 1 chance.

**Fortæl Deres
venner
om UFO-nyt**

OVERSIGT OVER DEN VIGTIGSTE UFO-LITTERATUR JANUAR 1960

Udsendt af O. Biilmann Tysk Bogimport,
Vestervoldgade 83, København V.

Dansk

Georg Adamski: Ombord i rumskibe — kr. 16,75. Denne bog har længe været savnet på dansk, men foreligger nu til den meget lave pris af kr. 16,75. Af samtlige europæiske oversættelser er dette den billigste udgave og samtidig den mest korrekte oversættelse foretaget efter den amerikanske originaludgave. Den er forsynet med et forord af Desmond Leslie og er på 164 sider plus 12 fotografier samt 4 diagrammer af forskellige typer rumskibe.

Desmond Leslie og George Adamski: Flyvende Tallerkener er landet — kr. 8,50. Enhver, der ønsker at sikre sig denne bog, må anskaffe den nu, da det ikke kan vare længe, inden den bliver udsolgt. Gang på gang refereres der til disse to Adamski-bøger, og det er derfor vigtigt at have læst dem.

Donald E. Keyhoe: Flyvende Tallerkener fra Verdensrummet — kr. 8,50. Det amerikanske luftvåbens uofficielle indrømmelse af, at de flyvende tallerkener kommer udefra.

Herman Hiemenz: Jordiske flyvende tallerkener — kr. 3,80. En fremragende indføring i emnet. Giver et klart overblik over UFO-situationen i dag.

George Adamski: Telepati — kr. 7,00. Denne bog behandler ikke direkte problemerne omkring de flyvende tallerkener. Den giver grundlaget til forståelsen af den kosmiske filosofi og er samtidig en lærebog i telepati.

Svensk

Atomer för Fred — Otis T. Carr och fria energiens rymdfarkost. — Kr. 3,85.

Daniel W. Fry: Resa med flygande Tefat. — Kr. 8,40.

Elisabeth Klarer: I Rymdskepp över Dragensberg — Kr. 3,50.

Max B. Miller: Flygande Tefat — fantasi eller virkelighet? — Kr. 25,90.

Ray och Rex Stanford: Kontakt med Rymdmänniskor. — Kr. 16,80.

Tysk

Orfeo Angelucci: Geheimnis der Untertassen — Kr. 22,15.

Carl A. Anderson: Kummar's Note an die Menschen der Erde. — Kr. 2,35.

Carl A. Anderson: Zwei denkwürdige Nächte. — Kr. 3,55.

C. G. Jung: Ein moderner Mythos von Dingen, die am Himmel gesehen werden. — Kr. 15,15.

Edgar Sievers: Flying Saucers über Südafrika. — Kr. 25,20.

Engelsk

George Adamski: Inside the Space Ships. — Kr. 17,60.

Orfeo Angelucci: The Secret of the Saucers. — Kr. 23,70.

Gray Barker: They knew too much about Flying Saucers. — Kr. 19,80.

Truman Bethurum: Aboard a Flying Saucer. — Kr. 23,70.

Gavin Gibbons: The Coming of the Space Ships. — Kr. 14,85.

Gavin Gibbons: They rode in Space Ships. — Kr. 17,60.

Waveney Girvan: Flying Saucers and Common Sense. — Kr. 11,55.

Gerald Heard: The Riddle of the Flying Saucers. — Kr. 11,55.

M. K. Jessup: The Expanding Case for the UFO. — Kr. 22,05.

Dino Kraspedon: My Contact with Flying Saucers. — Kr. 17,60.

Aimé Michel: The Truth about Flying Saucers. — Kr. 29,50.

Aimé Michel: Flying Saucers and the Straight Line Mystery. — Kr. 33,55.

Edward J. Ruppelt: Report on unidentified Flying Objects. — Kr. 20,35.

Harold T. Wilkins: Flying Saucers Uncensored. — Kr. 17,60.

George Hunt Williamson:

Other Tongues — Other Flesh. — Kr. 31,50.

Secret Places of the Lion. — Kr. 22,05.

Road in the Sky. — Kr. 26,25.

Med undtagelse af „Inside the Space Ships“ er der i listen over tyske og engelske bøger kun medtaget titler, der ikke foreligger på dansk eller svensk.

Følgende bøger er udsolgt fra forlaget: Constanze: Inexplicable Sky; Menzel: Flying Saucers; Allingham: Flying Saucers from Mars; Guieu: Flying Saucers come from another World; Cramp: Space, Gra-

vity and the Flying Saucer og Scully: De flyvende tallerkener.

I løbet af nogen tid udkommer: George Hunt Williamson: Flight of the Falcon; le Poer Trench: The Sky Peiple; Philip: Secret of the Andes og Otto Wiking: En klode griber ind. Pris og nøjagtig udgivelsesdato kendes endnu ikke.

THE BOOKS OF CHARLES FORT. — I indledningen til „Flyvende Tallerkener er landet“ skriver Desmond Leslie: „Endelig bør og vil jeg ikke undlade at sende en tanke til afdøde Charles Fort. Hans forskningsarbejde har i bogstaveligste forstand sparet mig for års arbejde, og jeg er ham dybt taknemmelig“. Charles Forts værker består af 4 bøger, der er samlet i et bind på over 1100 sider inkl. index. Det er resultaterne af 25 års arbejde med at indsamle 40.000 notater om mystiske og usædvanlige tildragelser. Et ganske overordentlig usædvanligt og imponerende kildemateriale. Det er et spørgsmål om ikke mange forfattere til bøger om flyvende tallerkener støtter sig til netop dette værk. Pris kr. 59,60.

TIDSSKRIFTER:

UFO-NYT, pr. årg.: 12 nr., kr. 18,00 — Flying Saucer Review, pr. årg.: 6 nr., kr. 31,20 — UFO-Nachrichten, pr. årg.: 12 nr. kr. 13,00.

Til orientering:

Teknisk Studiehæfte — abonnement bestilles hos Frank Pedersen, L. A. Ringsvej 68, Højbjerg.

— *Læs hellere ti bøger om een ting eller om een mand, end hundrede bøger om hundrede forskellige ting.*

Georg Brandes.

*Kun en dumrian kan blive ved at tro,
at han er klogere end alle andre.*

Anstreng dig ikke for at opnå høje stillinger, men forsøg at udfylde din plads. Bryd dig ikke om, at ingen kender dig, men søg at blive værd at kende.

Gruppeliste fortsat

KØBENHAVN:

Ballerup: J. Trap, Damtoften 17, Ballerup, telf. 01 971114.
Brede: Fin Madsen, Lystoftevej 20 b, Brede, Lyngby, telf. 87 83 60.
Frederiksberg: K. Maltesen, Dalgas Blvd. 91⁴, F.
Gentofte I: E. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte, telf. GE 1490.
Gentofte II: H. Olrik, Agertoften 9, Gentofte, telf. GE 5314.
Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.
Holte: J. Bauder, Attemosevej 93, Holte, telefon 01 800048.
Kastrup I: Københavnslederen.
Kastrup II: I. Larsen, Soldugsvej 17.
Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbh. K.
Nyhavn: Back Sørensen, Sømandshjemmet.
Nørrebro: F. Olsson, Kapelvej 11, Kbh. N., telf. NO 8755.
Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse, telf. 01 703318.
Sortedammen: K. T. Christensen, Gammeltoftsgade 8, Kbh. K., telefon PA 3409.
Sundby: Aage Müller Christensen, Backersvej 67, Kbh. S., telf. SU 9525.
Sundby: B. Jensen, Prøvestensallé 14, telf. SU 6985.
Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, telf. 918 y.
Virum: W. Sommer Nielsen, Kongedalen 5, telf. 84 75 13.

SJÆLLAND:

Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11, Birkerød.
Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3, tlf. 01 81 3392.
Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.
Frederikssund: N. C. Tranberg Beier, Tværstræde 16.
Frederiksværk: K. E. Hjerrild, Ternevej 8a, tlf. 957.
Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.
Holbæk: J. Svendsen, Østervang 22.
Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, telf. 1677.
Korsør: C. A. Jørgensen, Nik. Rumpsvej 8.
Lou: M. Larsen, Vilbanevej 46.
Roskilde: H. Hansen, Lærkevej 46.
Rødby: O. Henningsen, Rødby mark pr. Rødby.
Midt-Stevns: K. Hansen, Kræmmergården, Store Heddinge, telf. 551.



Adamski siger:

Med en kolossal viljeanspændelse holdt jeg min ophidselse i tømme for om muligt at få et virkeligt godt billede denne gang. Jeg knipsede hurtigt to gange. Så gik det op for mig, at når maskinen var så nær, var den for stor til at kunne være på billedet, når kameraet sad, som det gjorde; jeg drejede på apparatet på okularet og knipsede endnu engang, medens tallerkenen stadig stod stille. Et fjerde billede tog jeg, netop som den satte sig i bevægelse igen. (Senere, da de blev fremkaldt, viste det sig, at de første tre billeder giver gode detaljer, medens det fjerde, der blev taget, medens maskinen bevægede sig, er noget sløret, men alligevel godt).

Medens jeg forandrede kameraets stilling på okularet, lagde jeg omhyggeligt mærke til tallerkenens størrelse og sammenlignede den med afstande, jeg kendte. I stedet for de seks meter i diameter, jeg havde gættet på, da jeg så den i ørkenen, var den omkring 10–11 meter i diameter, og så vidt jeg kunne skønne, var den mellem 5 og 7 meter høj. Se iøvrigt Flyvende Tallerkener er landet, side 226.